

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

Franca Peteka iz Drstelje pri Sv. Urbanu pri Ptuj posestvo. Prodajalec je bil od obeh prevzet kot dosmrtni prevžitkar. Radi najbrž prikrajšanega prevžitka so bili prepričani in spori na dnevnem redu. Dne 22. maja popoldne pa je Marija Herič oplazila starega Peteka z železnim drogom po glavi, da je kmalu po udarcu izdahnil. Komaj 24letno ubijalko so izročili orožniki v zapore ptujskega sodišča.

Nočni in še neizsledeni vlomilci so obiskali 25. maja trgovca Dragotina Čokla izpod Velke pri Breznem ob Dravi. Odnegli so mu precej raznega blaga. Med okradenim in uzmovljenim je došlo celo do izmenjave streliv.

Najden utopljenec. Zadnjič smo poročali, da je zginil s pesniške brvi 18-letni pastir Janez Vilčnik iz Velovlaka pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Truplo so našli pred zapornicami Toplakovega mlina na Pesnici v Pacinju. Preiskava je dognala, da gre v tem slučaju za samomor.

Po tolikih letih najden okostnjak. Pri kopanju peska na bregu Mure v bližini Lepenskega mosta so zadeli na moško okostje. Za najdbo okostnjaka je zvedela neka žena iz Goričan, ki je po zobeh spoznala svojega moža, ki je zginil že leta 1919. Ukvarjal se je s švercom. Istega dne, ko se ni več vrnil, je vzel s seboj 150.000 kron. Sodišče zadevo preiskuje.

Ustreljen od obmejne straže. Mladi posestnik Jakob Ignacij iz Mostja pri Dolnji Lendavi se je podal z dovoljenjem in po opravih preko naše meje na madžarsko ozemlje. Vračajoč se v noči domov, je šel po stranski bližnjici, ni obstal na klic obmejne stražarja, ki je oddal strel in je obležal Ignacij, s čim tih nepreskrbljenih otrok, mrtev.

Romarjem na Brinjevo goro. Marija pomočnica na Brinjevi gori vas zopet kliče. Najidealnejša Marijina božja pot na Slovenskem Štajerskem je gotovo Brinjeva gora v Zrečah.

Dohod z vlakom iz postaje Radanavas ali pa Zreče pri Konjicah. Dobro pol ure v hrib, pa smo na prijaznem hribu. Tukaj najdeš, kar želiš: mir, tolažbo, oddih, pa tudi postrežbo. Prvi veliki shod je na binkoštni pondeljek. Na predvečer bo ob sedmih pridiga, nato pete litanije Matere božje z blagoslovom in spovedovanje romarjev. V pondeljek zjutraj bo prva sv. maša že ob petih, potem sv. obhajilo, nato pridiga in peta sv. maša za romarje. Urejeno je tako, da lahko daljni romarji odidejo že s prvim vlakom zjutraj ob osmih.

Vlomilec je obiskal župnišče g. župnika Martina Agreža v Gotovljah pri Celju. Udril je skozi okno na pisarni in sicer ob času, ko je bil g. župnik v cerkvi. Odnesele je srebrno uro, 200 Din, razne dokumente, do cerkvenega denarja ni prišel, ker so ga ljudje poprej prepoznali.

Smrtina nesreča pod avtomobilom. — Dne 22. maja je padel pri Šmarjeti pri Celju s tovornega avtomobila tvrdke Rakusch iz Celja tik pred voz 36-letni delavec Maks Žerjav, stanujoč

vsakevrstno manufakturno blago

na Cesti na Dobrovo pri Celju. Kolo avtomobila je zdrobilo nesrečniku lobanjo in je obležal takoj mrtev.

Požari. V Zibiki je uničil požar gospodarju Orbotu gospodarsko poslopje z brejo svinjo. V Gradiškem dolu je pogorelo vsled zanikernega ravnanja s petrolejko gospodarsko poslopje posestnika Krivca. V Tuntovcu je upepelil ogenj posestniku Drogeniku: hišo, gospodarsko poslopje z živino in z živežem. Vsi naštetih pogorelci so bili le malenkostno zavarovani.

Pod vlak. Dne 23. maja se je vrgel pod vlak na kolodvoru v Domžalah 20-letni Albin Grošelj iz Preserja pri Lukovici, uslužben v Domžalah. Vlak mu je odtrgal obe nogi, roko in ga tako poškodoval na glavi, da je par ur po samovoljno smrtonosnem dejanju umrl.

Težka nesreča na kolodvoru. Dne 23. maja je padel po nesreči na gorenjskem kolodvoru v Ljubljani v 3 m globoko

jamo, ki se nahaja pod napravo za montažo koles, železniški ključavničar Peter Vilfan, doma iz Gorenje Save pri Kranju. Ponesrečen je dobil težke notranje poškodbe.

Nesreča radi neprevidnosti. Zadnjič smo poročali, kako je na Ljubniku pri Škofji Loki smrtno ponesrečil Boguš Budych, sin škofjeloškega lekarnarja. Smrtna nesreča je zvalila na Ljubnik radovedneže, ki so si ogledovali kraj, kjer je spodrsnilo Budychu, da je strmoglavil preko skalovja na cesto in se ubil. Med radovedneži je bil tudi Tone Tojkar, ki je stopil preblizu nevarnega mesta, padel preko skalovja in obležal na cesti z nevarnimi notranjimi poškodbami.

Obsedba radi umora tete. Dne 26. maja sta sedela pred ljubljanskim senatom na zatožni klopi: 32letni oženjeni posestnik Anton Vomberger iz Tunjic v kamniški okolici in 28letni oženjeni čevljar Avgustin Hafner iz Podboršta. Obtožnica je očitala, da sta letos dne 28. aprila ponoči po zrelem preudarku in iz koristoljubja zadušila 73letno Vombergerjevo teto, gostilničarko in posestnico Ivano Rakefovo v Tunjiški mlaki. Vomberger je še pustil teto pred zločinom zavarovati pri Vzajemni pomoči v Ljubljani na ime Avgusta Hafnerja za 20.000 Din. Starka je napravila za nečaka Vombergerja ugodno oporoko, a je le že predolgo živela in iz pohlepa po večji dedščini je prišlo do — umora. Anton Vomberger je bil obsojen na 20 let in Avgustin Hafner na 10 let robije.

Električni tok ga je ubil. V Vižmarjih pri Ljubljani je prišel 19letni mizarški pomočnik Ciril Arih v dotik z električno napeljavo v hiši posestnika Ivana Tometa. Električni tok je fanta omamilo do nezvesti, a so bili poskusi za obuditev zaman.

Lokomotiva ubila konja. Na Šentvidski cesti v Ljubljani sta se vstrašila ko-

v veliki izberbi pri
ANT. MAGUN, Maribor, Gosposka 10.

»Trda, res,« je rekel Jernej. »Tudi mene je Meden izdal. Tudi mene se je hotel iznebiti. Preveč vem o njem, haha! Tudi mene je naročil v past, kjer so prežali name obmejni stražniki. Jaz sem tudi res šel tja in se prepričal, da čakajo tam stražniki. Seveda me niso ovohali, toda prisluškoval sem njihovem pogovoru, pa sem si bil na jasnem. Šel sem naravnost k Medenu. Ustrašil se me je, ko me je zagledal, kajti mislil je, da sem že na oni strani meje, ki vodi v paradiz ali pa v pekel, meje, kjer moraš pokazati potni list svojega življenja in kjer ti obmejni stražniki pred večnostjo reko: na desno ali na levo. Mislil je torej, da sem že dobro spravljen! Nem za vselej. In sedaj se je prestrašil! Rekel sem: tukaj sem, Meden. Pojdi gori, kamor si bil poslal mene. Vzemi žganja s seboj, kajti obmejnimi se bo zanohtalo od mraza. In varuj se me! Nato sem odšel.«

Črni Jernej se je glasno zasmejal in je udaril po mizi.

»Kalin ne bo levil orla, ki preleti prepade. In ti, Blažun, brezzobi, sivi lisjak, tudi ne uja-

meš orla; zapomni si to! Orel te zgrabi za vrat in te požre!«

»Jaz nimam nobenega opravka z vami, jaz imam čiste roke,« je oplašeno rekel Blažun.

»O,« se je smejal Jernej razsrjen, »seveda imaš čiste roke, saj si umil z vsemi vodami, namazan z vsemi mažami. Torej imaš čiste roke! Le glej, da te ne bomo še balzimirali!«

Vrgel je denar na mizo.

»Tu imaš! Veliko preveč za mlakužo, ki jo prodajaš!«

Odšla sta oba. Blažun ni pobral denarja. To sta bila nevarna sovražnika. Prav neprijetno mu je bilo pri srcu.

Kaj vse se lahko pripeti možu poštenjaku še na njegova stara leta!

Jeras in Jernej sta korakala po temni cesti proti vasi.

»Ne,« je odgovoril Jernej na zaupne besede Jerasove, »ne — izsiljevalec — ne! Tudi ne tat in ropar! Še staremu Blažunu, temu potuhnjnemu lisjaku, bi ne mogel osmoditi kožuha. Vse-

bi se umaknile. Grozni zmaj se je lotil kobiličnih rojev. Črv je slep, gluhi, brez diak in bode, nima nog in nobene posebnega uda, pač pa neutešljiv glad in baš kobilice so mu najljubša slasti. Te ga hrošča umetno gojijo argentinski raziskovalci žuželk. Dva črva zaprejo pod steklo preko noči in drugo jutro jih je že 40. Hrošče bodo gojili v milijardah in jih bodo pošiljali v platnenih vrečah na fronto proti kobilicam.

Načrt ameriškega
prezidenta Roosevelta za
omiljenje brezposel-
nosti.

Predsednik Roose-

nja veležganjarne Ivana Zaletela iz Stanežič lokomotive gorenjskega vlaka dne 26. maja. Konja sta zdvijala na progo. Hlapec Matevž Šušteršič je že srečno ušel z enim konjem, pač pa je lokomotiva ubila drugega in povzročila lastniku 5000 Din škode.

Zadnji trenutek rešen smrti. V kamnolomu v Dolini pri Novem mestu je kopal gramoz Martin Matko iz Vinice pri Šmarjeti na Dolenjskem. Naenkrat se je usul plaz kamenja proti Matkovemu vozu. Ogroženi se je hotel umakniti grozeči nesreči, ki ga je pa prehitela in ga je deloma zasulo. Matko je imel še toliko prisotnosti duha, da je zgrabil za vago konjske vprege. Vsled ropota plazu in vpitja ljudi so se Matkovi konji splašili, skočili, potegnili voz in z njim vred tudi za vago se držečega gospodarja. Trenutek za tem se je skotalil z vrha proti mestu, kjer je bil M. Matko podsut, 1000 kg težki kamen in bi ga bil razmoličil kot zrelo hruško. V baš zadnjem trenutku rešen sigurne smrti je odnesel izpod plaza le lažje poškodbe na nogi.

Stroj poškodoval otroka. V Kumnišču pri Šmarju, nedaleč od Ljubljane, so rezali pri posestniku Erjavcu slamo na stroj. Triletna deklica Anica se je motala krog stroja, ki je otroka zgrabila, ga zavrtel parkrat okrog, zadel z njim ob železno ogrado in ga močno poškodoval na glavi in na znotraj.

Zastrupljenje. V Ljubljani so pili 3 železničarji neko alkoholno pijačo, ki je bila strupena. 54letni Franc Rožič je na zastrupljenju umrl v ljubljanski bolnici dne 28. maja. Stanje drugih 2 je opasno in je Valentin Drobež vsled učinka strupa ob vid.

Ogenj je uničil dne 23. maja zvečer v Dobu pri Domžalah posestniku Logarju kozolec dvojnik, šupo in hlev. Rešili so le živino in vozove izpod kozolca.

Vlom. Na Primskovem na Kranjskem je vlomil neznanec pri belem dnevu v stanovanje tamošnjega šolskega

upravitelja in mu je odnesel raznih reči za 2500 Din.

Samomorilca na starost. Dne 24. t. m. zjutraj so našli v Radovljici na smrt zastrupljeno 77letno Barbaro Zupanc in njenega moža Janeza, katerega so pa otehi z opranjem želodca. V petek dne 26. maja pa se je starček obesil na podstrešju.

Pod vlak se je vrgel iz samomorilnega namena v Ljubljani 24letni delayec Franc Pirc. Lokomotiva mu je odrezala glavo.

Otrok utonil. V Tržiču je padel v naraslo vodo iz podstrešne sobe 4letni Peter Kosmač in utonil.

Blage prijatelje revne mladine iz celjskega okrožja prosimo, da bi izkazali usmiljenje našim ubogim družinam ter blagohotno vzeli na počitnice njih otroke. Sporočite, ali želite deklice, dečke ali morda celo kakoga dijaka. — Vincencijeva konferenca sv. Daniela v Celju, Carkarjeva ulica 4.

»Sveta birma«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominska knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoni.

STERU svila v 200 krasnih desnih meter Din 15.—. Samo dokler traja zaloga. Stermečki — Celje.

Odvetništvo dr. Jakob Kodžar v Celju je preselil svojo pisarno iz I. nadstropja Ljudske posojilnice v pritličje istotam.

Ljubljanski velesejem in naš kmečki gospodar. Težka gospodarska depresija, ki je prizadela velik del sveta, je tudi našemu kmetu zamračila pogled v bodočnost in ga navdala z bridkimi skrbmi. Brez dvoma je, da si je po svetovni vojni naše kmečko gospodarstvo opomoglo. Sto in sto zadolženih posestev se je otreslo morečega dolga. Racionalizacija kmetijstva je vidno napredovala. Zlasti v naši banovini smo mogli razveseljivo opaziti, da se slovenska vas dviga, gospodarsko, kulturno, higijensko razvija. Železna zavesa trdih dejstev pa se je začela vedno bolj spuščati na le-

Predfiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

pi vidik, ki se je odpiral naši vasi po prevratu. Standard kmečkega življenja, ki se je v zadnjih desetletjih dvignil in privedel znaten del kmetov do tega, da so se priključili nekaterim pridobitvam naše tehnične dobe, n. pr. večja raba strojev in umetnih gnojil, elektrifikacija vasi itd., se maže. Zaradi silnega padca cen kmečkih pridelkov, padca, ki zanj vsaj za doglede dobo ni videti temeljitega zdravlila, naš kmet v prav posebnih meri čuti vso trdoto današnjega časa. Njegov položaj v našem socialnem življenju pa vendarle olajšuje dejstvo, da ima vzlic vsej krizi in vsem težkočam, vendarle zagotovljena dva osnovna pogoja človeškega življenja: lastno streho nad glavo in z lastnimi rokami pridelani kruh na mizi. Če začenja nižje sloje mestnega prebivalstva razjedati rak brezposelnosti, če je industrijski delavec neprestano v strahu za streho in kruh, ima kmet vendarle zagotovljeno neko mesto na tem božjem svetu, katerega se lahko s polno pravico oprime in na njem prebije vse viharje časa, ki mu besnijo nad glavo. Četudi se mora zlasti kmečki gospodar, ki živi samo od zemlje in nima kakor bajtar ali kmečki obrtnik, stalnih dohodkov od služke v gotovem denarju, odreči marsičemu, na kar se je v zadnjih desetletjih navadil, bo vendarle ostal. V zmedah in iskanju današnjega časa sta kos zemlje, ki rodi kruh, in hiša, ki daje varno zavetje, edina kolikor toliko stalni točki. Zaradi tega kmetu ni treba obupati. Treba pa mu je opore in pomoči. Treba mu je pokazati in ga opozarjati na vse, kar mu more koristiti, da bo racionalneje gospodaril in da mu bo pri manjšem trudu in pri manjših izdatkih zemlja prinašala več sadu. — Ljubljanski velesejem nudi celo vrsto reči, ki so našemu kmetu koristne, ki mu zamorejo dati novih pobud in poglobiti njegovo izobrazbo. Zato je za vsakega kmečkega gospodarja nujna zahteva časa, da si velesejem ogleda. Vsem priporočamo, da si ogledajo to našo največjo gospodarsko prirediteljo, ki se vrši od 3. do 12. junija t. l. Legitimacije se dobi pri vseh večjih denarnih zavodih, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe, biletarnah Putnika in večjih postajah v Dravski banovini.

ma do 250 tisoč brezposelnih mož. Armada že ima ime »Odelki za vzdrževanje gozdov« in njena naloga bo: popraviti škodo, katero so povzročili po gozdovih v prejšnjih časih podirači dreves na veliko. Ljudje v gozdih taboriščih bodo oblečeni ter preskrbljeni z vsem potrebnim iz skladišč redne vojske. Vsak gozdni rekrut, ki se zaveže na službovanje za 6 mesecev, dobi delovno obleko. Rekruti bodo prejeli mesečno 30 dolarjev v gotovini, morajo pa še tudi pri sprejemu podpisati izjavo, da so pripravljeni odstopiti 20 do 25 dolarjev pomožnim močem, če bi bile potrebne. Vsako

ga tega — ne! Samo boj na meji! Tam država, tu država, v obeh smešni carinski predpisi, cela vojska obmejnih stražnikov, ki svoji državi niti toliko ne koristijo, kolikor stane sol za v njihovo juho, in potem v te klešče, nato pa vedno, ko že mislijo, da te imajo, iz klešč! To je nekaj! To je življenje! Oh, to te upijani! Draži! Lepše je ko vse druge zabave na svetu! Ljudje le tega ne vedo. Prelepo je, če ti gre pri tem za glavo in za nohte, pa si le pošten človek, kajti tihotapstvo ni nič slabega. Vsi, ki le enkrat gredo čez mejo, tihotapijo kaj.

»Poslušaj,« je rekel Jeras hripavo. »Blažun je slišal nekaj zvoniti o tem, kar sem blebetal jaz tedaj, ko sem padel — o Medenu in studencu. Na tem je nekaj!«

»Kaj je na tem? Ali je Meden res utopil Katriko? Kaj veš ti o tej reči?«

Jeras je skomiznil z ramami.

»Mnogo! Vse!«

»Ali mi ne zaupaš tega?«

»Greš z menoj k Medenu? Dva bova, ukro- tiva ga. V škripcih bo. Ali greš z menoj?«

»Ne — izsiljevat — ne! Ali mi ne misliš povedati?«

»Ne! Le pojdi svojo pot. Pobožnjakar si, prikrivač, čeprav si črni Jernej.«

Jernej mu ni odgovoril. Zavil je na stranpot, ki je peljala proti meji, in je izginil.

Jeras pa je šel k Medenu, in zopet se je pričela zoperna kupčija med izsiljevalcem in izsiljevanim.

Preokret.

Graščak je bil rešen skrbi. Prišel je bil k njemu agent neke banke in mu je ponudil neverjetno vsoto za posestvo. Pravega kupca ni povedal. Posestvo je kupila banka in plačala zanj ogromno denarja na roko, ne da bi ostala kaj dolžna, brez hipotek.

In graščak je bil zopet, če že ne bogat, pa vsaj premožen mož. Njegova živahna narava je zopet prišla na dan, bil je objesten kakor fant, stregel svoji hčeri in ji prinašal darov ter se sukal z njo po grajskih dvorinah. Naročil je tudi žlahtnega vina in dobrih cigar, povabil prija-

DRUŠTVENE VESTI

M. Geratič:

Dajmo prostora Sv. Duhu!

Čuden duh vlada danes v svetu. Povsod kaos in zmešnjava, ki se iz dneva v dan veča. V dušah in srcih posameznikov zeva strašna praznosta, nezmožen je sodobni človek za polet kvišku, nedovzeten je za kaj višjega, duhovnega. Premnogim so se zmešali pojmi o življenju in končnem namenu človeka. Omotil jih je vrvež in smiselnost sedajnega časa, ki dosledno odklanja vse, kar človeka v duhovnem oziru dviga in blaži. Le v telesno ugodje je usmerjen človek naših dni. Kaj čuda, če se v znamenju take miselnosti vedno bolj množi stiska, ki resno ogroža človeštvo. Lastni jaz zmagovalno triumfira nad množico brezpravnih in ponižanih. Teptanje vseh, tudi najosnovnejših človeških pravic, zaslužnje osebnosti, tiranija v najrazličnejših oblikah, prizadevanje vse izenačiti in spraviti če drugače ne gre, tudi nasilnim potom, pod en klobuk, vse to je logična posledica duhovne revščine, ki vlada danes.

Liberalizem s svojim naukom o neomejeni svobodi je sprostil vse slabe nagnone v človeku, ga pripravil, da je odpovedal pokorščino tudi Bogu ter povzročil, da je današnja družba zginila v svoji notranjosti. Marksizem se je portavil v pozo novočasnega »odrešenika«, a je zasejal še večjo zmedo, povzročil še večji prepad med posameznimi sloji. Na pohodu je pretirani nacionalizem, hitlerjanizem in fašizem. Toda tudi ta sistem ne bo v stanu dvigniti človeškega rodu iz žalostnega položaja.

Kaj nam preostane? H komu se naj bolni svet zateče, kje naj išče rešenja? Samo le eno sredstvo je, ki more svet ozdraviti, da pridejo boljše, znosljivejše razmere. Ne liberalizem, ne marksi-

zem, fašizem in drugi podobni izrodki človeške zmote, ampak katolicizem, ki se bo kazal v vseh pojavih življenja, tudi v gospodarstvu in politiki, bo mogel vrniti človeštvu lepše dneve. — Odprimo srca Svetemu Duhu, dajmo prostora božji misli v zasebnem in javnem življenju! Ljubezen do trpečega sobrata, pravičnost, prizanesljivost, zvestoba, vernost, poštenost, vse te lastnosti, katerih danes pogrešamo, bodo zopet vzkile v srcih ljudi, se razcvetele in rodile sadove. — O žalostnih dogodkih o krvavih zločinah nam poročajo listi. Vprašujemo se, kako je mogoče, da je tako? Čudno vprašanje! Kjer se pri vzgoji ne upoštevajo krščanska načela, kjer se odrivajo v stran nadnaravna sredstva, tam pač ni mogoče, da bi bila mladina boljša. Nič ne bo zaleglo še strožje kaznovanje zločincev, tudi ne preki sod, kakor ga je svetloval neki liberalni list. Dokler se ne bo mladina vzgajala v luči večnih Kristusovih načel, dokler se ne bo dalo pri vzgoji ne samo šolske, ampak tudi izvenšolske mladine prostora božji misli, tako dolgo so zastoj vsi napor. Samo moralna vzgoja brez verske podlage je piškava. Podobna je luni, ki sicer daje svetlobo, a ogreti ne more. — Dajte prostora božji misli — Sv. Duhu v srcih mladega rodu!

Gornja Sv. Kungota. Prosветno društvo vprizori dne 4. in 5. junija, to je na binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek, veličastno žaloigro »Cvetina Borogradska«.

Sv. Trojica o Slov. gor. Mladeniška Marijina družba priredi na binkoštno nedeljo in na ponedeljek po večernicah v samostanski dvorani velenzanimivo in zelo podučno žaloigro: »Garcia Moreno«, petdejanko. Sodeluje 21 oseb. Igra bo kazala prizore, ki so se godili v Kito, glavnem mestu južnoameriške republike Ekvador leta 1875. Vsi prav vlijudno povabljeni!

Št. III v Slov. gor. Zelo delavni domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Rakuša vprizori dne 4. in 5. junija 1933, ob treh popoldne v Slovenskem domu spevoigro v dveh

Organisti!

S 1. julijem 1933 stopi v veljavo slovenski obrednik. Ta se tudi vas tiče, posebno pri pogrebi. Zato si pravčasno oskrbite »Pogrebne obrede« s slovenskim besedilom. Samoprodaja za lavantinsko škofijo je v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena knjigi je 25 D, za poštino 2 Din, skupno 27 Din. Pri naročilu pošljite denar naprej, ker je povzette drago. Priporoča se:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

dejanjih »Mlada Breda«. Spevoigra »Darinka«, ki je žela mnogo lepih uspehov doma in pri Sv. Marjeti ob Pesnici, pa se dvakrat ponovi. Ljubitelji slovenske pesmi, domačini in okoličani, vlijudno vabljeni. — Pevski zbor.

Negova. Na binkoštno nedeljo gremo vsi na prireditve naše mladine, ki bo popoldne po večernicah v grajski dvorani. Vabljenje zlasti naše dobre mamice. Vprizori se igra »Repositev«. Na sporedu so še deklamacije in petje ter igrice »Materina ljubezen dela čudeže«. Vabljeni tudi sosede!

Sv. Bolfank v Slov. gor. Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo meseca februarja z znanim odlokom od banske uprave razpuščeno, je dobilo zopet dovoljenje do nadaljnjega obstoja in delovanja. Knjižnica lahko spet nemoteno vrši svojo prosvetno delo po fari ter je ista vsako nedeljo po sv. opravi lu odpri v lokalu posojilnice. Vsi prijatelji dobrih knjig, sezite prav pridno po njih!

Del carskih dragocenosti.

Zadnje dni se je vrnil iz Rusije v London angleški bankir. Omenjeni je bil član komisije, ki se je podala pred enim mesecem na Rusko in koje cilj je bil: pred rusko revolucijo zakopane zaklade dvigniti. Po poročilu bankirja je imela komisija lep uspeh. V Jekateringradu v Sibiriji so našli zaklad draguljev, ki je bil nekoč carjeva last.

teljev in prebil z njimi lepe ure. Najlepše pa je bilo to, da je smel ostati v gradu še deset let. Kupci so si lastili le upravna in gospodarska poslopja, ne pa gradu in parka.

Lepše bi ne moglo poteči.

Večkrat pa je graščak razmišljal drugače in rekel:

»Ema, jaz tega ne razumem. Ta nenavadna cena! Izplačali so mi na roko, danes, ko denarja nikjer ni! Čudno! Res ne razumem! Ali kdo deli danes denar? Še hudič v peklu bi se smejal, če bi ga tako vprašal. Mora torej biti nekaj drugega, česar ne moreš videti, spekulacija skrivnostnega kupca. Na kaj pa spekulira, on ali pa banka? Na dobiček iz poljedelstva gotovo ne. Tako neumen danes ni nobeden človek! Če ti kupci nimajo kakšnih posebnih dobičkanosnih namenov, morajo izgubiti. In ker takih namenov najbrž nimajo, potem je kakšna druga velika reč, s katero računajo. In glej, Ema, jaz sem prišel na to. Ko sem hotel, pravzaprav moral prodati svoje posestvo, se je pogajal z menoj neki agent, ki mi je ponujal tisto oderuško ceno, o kateri veš. Na-

zadnje je rekel, da mu za stvar ni, da mu je cena previsoka, in je šel. Stara Debeljakovka pa, ki je bila tedaj ravno tu in prosila kosila, je šla za agentom. Naročil ji tega nisem. O, to je prava vohunka! Zvita ženska, ki na vse preži. Drugo jutro mi je prišla praviti: moža, ki je bil včeraj pri vas, poznam. Z grunti kupčuje. Trikrat sem že nalezela nanj pri Colnarjevih, vselej pa leze nato k Medenu. Tudi v mestu sem že videla oba skupaj, ko sem nesla tja jajca in maslo naprodaj. Nekaj imata med seboj. Tako mi je pripovedovala. Nazadnje pa je pristavila: »Meden meri na Colnarjev studenec. Zasačila sem ga tam in nekajkrat je sem ga videla stati ob Colnarjevem plotu, kako je strmo gledal proti studencu. Hlepi po studencu. Ej, ej, mislim, da so v studencu toplice.«

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1932
je pravkar izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Cena Din 2.—.

delavsko taborišče bo imelo prostora za 20—300 mož. Za prenočevanje bo dala vojna uprava na razpolago šotore. Čete bo odpremljale v gozdove in jih premeščala vojska. Za krajše vožnje bodo na razpolago tovorni avtomobili in avtobusi, za daljše pa železnice. Rdeči križ in druge dobrodelne organizacije so prevzele naloge, da bodo gozdna taborišča preskrbovale z zabavnimi in sportnimi programi, z zdravili, knjigami ter filmskimi predstavami.

Insertirajte!